

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119205768
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7119205768.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: Ing. X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom: R. nad J. XXX, XXX XX R. nad J., zastúpený: Mgr. Ivan Mazanec, advokát, so sídlom kancelárie: Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, proti žalovanému: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom: N. XX, XXX XX Z., zastúpený: JUDr. Zuzana Adamová Tomková, advokátka, so sídlom kancelárie: Boženy Němcovej 1, 093 01 Vranov nad Topľou, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 5.2.2020, č.k. 31Cbi/5/2019-142 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením konanie zastavil a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu dňa 23.5.2019, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že je veriteľom prihlásenej pohľadávky č. 2 (poradové číslo v konečnom zozname pohľadávok č. 65) do konkurzného konania úpadcu, a to vo výške 42.269.280,- eur z právneho dôvodu ručenia za pôžičku neuhradenú pôvodným dlžníkom Patrikom W.. Keďže žalobca nezložil na účet správcu v zákonom stanovenej lehote preddavok na trovy konania (lehotu na zaplatenie predmetného preddavku vo vzťahu k žalobcovi uplynula dňom 18.4.2019), pričom žalobcom bol predmetný preddavok zložený na účet správcu až 5.8.2019, súd prvej inštancie v súlade s § 32 ods. 11 ZKR konanie zastavil.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a priznal ho v konaní úspešnému žalovanému.

4. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

5. Tvrdí, že súd prvej inštancie vychádzal a dospel na základe predložených vyjadrení strán sporu k nesprávnym záverom o právnom posúdení veci a svoje rozhodnutie oprel o prostú citáciu zákona s odkazom na dátumy zloženia preddavkov od jednotlivých strán sporu. Tvrdí, že vzhľadom na absenciu akéhokoľvek relevantného odôvodnenia uznesenia nie je možné vyhodnotiť, ako sa súd vysporiadal s vyjadrením žalobcu zo dňa 18.11.2019, v rámci ktorého podrobne odôvodnil dôvodnosť svojho postupu aj s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (4Obdo/3/2017).

6. Odvolateľ argumentuje, že v prípade konania o určenie popretej pohľadávky zákonodarca uvádza, že preddavok na trovy konania v konaní o určenie popretej pohľadávky musí byť riadne a včas zložený, pričom nie je určená akákoľvek lehota pre zloženie, len následky v prípade nezloženia - zastavenie

konania. Ak teda ZKR nestanovuje jednoznačné podmienky postupu, je nutné postupovať v zmysle ust. § 196 ZKR a primerane na danú situáciu použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku. Preto vzhľadom na skutočnosť, že ZKR nestanovuje, že zloženie preddavku na trovy konania je podmienkou pre úspešné podanie žaloby na určenie popretej pohľadávky, postupuje súd v zmysle zák. č. 160/2015 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP).

7. Ďalej argumentuje, že preddavok na trovy konania je nutné chápať ako poplatok za súdne konanie (teda určitú formu súdneho poplatku), pričom zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov upravuje následky nezaplatenia poplatku (§ 10 ods. 1,3) tak, že v prípade, ak by žalobca preddavok na trovy konania neuhradil, tak príslušný súd konanie zastaví. Zo ZKR nevyplýva, že v prípade, že žalobca neuhradí preddavok na trovy konania na určenie popretej pohľadávky do určitej lehoty, že by to bolo neodstrániteľnou procesnou vadou konania, ktorá automaticky spôsobuje zastavenie konania. Uvedené napokon potvrdzujú aj závery rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí zo dňa 31.1.2018 sp.zn. 4Obdo/3/2017 (R92/2018).

8. Na základe uvedeného sa domáha, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalovaný navrhol uznesenie ako vecne správne potvrdiť, argumentujúc, že v súlade s § 32 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu, musí byť preddavok na trovy konania uhradený najneskôr spolu s podaním návrhu. Pre podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky je stanovená lehota 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak toto právo zanikne. Riadne a včasné zaplatenie preddavku znamená, že musí byť dodržaná výška preddavku a lehota na jeho zloženie. Pokiaľ ide o žalovaným prezentované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/3/2017, toto vychádzalo z právnej úpravy Zákona o konkurze, účinnej v roku 2015 a na prejednávanej veci ho nemožno vzťahovať.

10. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil.

11. Odvolateľ k replike žalovaného zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných v odvolaní.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

13. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod, uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f), t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolanie prejednal.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

15. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pretože riadne zistil skutkový stav, ktorý podriadil pod správnu právnu normu, z ktorej vyvodil správne právne závery.

17. Súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu, že žalobca (ako veriteľ pohľadávky) nezložil riadne a včas preddavok na trovy konania (§ 32 ods. 11 ZKR). Odvolateľ argumentuje, že ZKR neurčuje lehotu pre zloženie, ani jednoznačný postup súdu, preto je potrebné v súlade s § 196 ZKR postupovať a použiť ustanovenia CSP. Keďže v prípade preddavku na trovy ide o istú formu súdneho poplatku, je namieste postupovať podľa Zákona o súdnych poplatkoch a keďže tento neustanovuje, že sa pre jeho nezaplatenie konanie zastaví, nejde o neodstrániteľnú procesnú vadu konania, preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak neuznal neskôr zaplatený súdny poplatok.

18. Odvolací súd konštatuje, že tento názor odvolateľa nekorešponduje s príslušnou zákonnou úpravou a procesný postup súdu bol správny.

19. Podľa § 32 ods. 11 ZKR účinného v čase vyhlásenia konkurzu, podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky, ak ide o popretie pohľadávky iba veriteľom, je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania vo výške podľa odseku 19. Ak navrhovateľ zloženie preddavku nepreukáže, súd konanie zastaví.

20. Preddavok na trovy konania je teda povinný zložiť veriteľ, ktorému bola popretá pohľadávka iným veriteľom a tento sa rozhodne podať žalobu o určenie popretej pohľadávky (povinnosť zložiť preddavok veriteľ nemá, ak pohľadávku poprel aj správca). Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že žalobca musí už pri podaní incidenčnej žaloby preukázať, že zložil preddavok v stanovenej výške (keďže podmienkou podania návrhu je zloženie preddavku riadne, t.j. v stanovenej výške a včas, t.j. najneskôr podaním žaloby), inak súd konanie zastaví. Nezaplatenie preddavku v správnej výške a v zákonom stanovenej lehote znamená nesplnenie povinnosti stanovenej ZKR a vedie k zastaveniu konania bez toho, aby súd alebo správca žalobcu na jeho zaplatenie (resp. doplatenie) vyzýval.

21. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS SR zo dňa 31.1.2018 sp.zn. 4Obdo/3/2017, toto vychádzalo z právnej úpravy účinnej v roku 2015, kde právna úprava bola nejednoznačná, preto dovolací súd poukazujúc na Nález ÚS SR, sp.zn. II.ÚS/1/2004, podľa ktorého výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva a v prípadoch, keď nejednoznačné znenie navzájom súvisiacich zákonov (v danej veci ZKR a ZoSP) pripúšťajú viaceré výklady a výsledky interpretácie, je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale ho garantoval. Keďže s účinnosťou od 1.1.2018 sa zmenila právna úprava § 32 ZKR, ktorá je jednoznačná, nemožno dôjsť k inému záveru ako tomu, že žalobca nesplnil svoju povinnosť danú mu § 32 ods. 11 a 12 ZKR; pretože nepreukázal, že pri podaní incidenčnej žaloby zaplatil preddavok riadne a včas, preto súd prvej inštancie

nemal inú možnosť, len konanie zastaviť. Prečo tak urobil, v svojom rozhodnutí riadne vysvetlil, preto nemožno jeho rozhodnutie označiť za arbitrárne a nepreskúmateľné, ako to tvrdí odvolateľ.

22. Na základe uvedeného bolo preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 tak, že nárok na ich náhradu má o odvolacom konaní úspešný žalovaný.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).